

Narratives 8-5-04

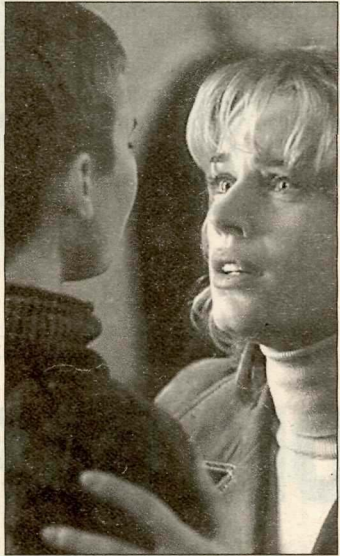
crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

Clonant tòpics

1. De què va? Un matrimoni jove perd el seu fill en un accident, desesperats accepten la proposta d'un misteriós metge que clonarà el mort.

2. Com va? Nick Hamm, prestigiós director teatral anglès –debutava en cinema amb *The Hole*– ha pactat amb el dòlar fàcil i ara es plega, dòcil, a les exigències de la indústria ianqui. Llàstima. Perquè el film comença força bé: és àgil, el·líptic, visual i summament elegant. A més aborda un tema actual i espinós: la clonació humana podria ressuscitar els morts?... Bons

El enviado

Director: Nick Hamm. Intèrprets: Rebecca Romijn-Stamos, Greg Kinner, Robert de Niro, Cameron Bright, Stanley McCormick. EUA, 2004. 95 minuts. Lauren.

actors i ben dirigits, la cosa es presenta estimulante. Però, i aquí entren en joc les fórmules dominants de l'actual cinema nord-americà, passat el primer acte el drama es transmuta en melodrama que s'endinsa en suats passadissos de terror psicològic-familiar. Això fa que guionista, director, actors, il·luminador, músic i escenògraf segueixin les premisses del productor: sacsejar com sigui les sensibilitats acomodades del públic que alimenta a la taquilla. En conseqüència, *El enviado* clona quantitat de films efectistes –*Los otros*, *Lo que la verdad esconde*– i s'aplica a embolicar la troca a cops de música estrident i d'imatges truculentes. Amb un Robert de Niro que tampoc no és manc fent de diable punyeter. **3. I va:** per a qui sap valorar el bon disseny d'interiors i vol angoixar-se d'enveja.